

Друга велика частка української землі під Астро-Угорщиною. Тут український народ живе зараз за російською межею, в східній Галичині, на східній Буковині та на карпатському Підгір'ю. Живе його там мільйонів з чотири. Окрім того, українські люди виселили ся з свого краю і живуть по всіх інших місцях Росії, а поза Росією живуть Українці в Румунії, в Туреччині, в Америці та по інших місцях.

II. Наші предки і перші князі.

У давно-давнину український народ жив невеличкими племенами; кожне плем'я знало ся по своєму: полове, деревляне, дуліби, сіверяне, уличі, тиверці. В кожному племі не єдились а кожне плем'я жило собі окремо, окремою громадою. Громада усьому її порядок давала. Звичайно в кожному племі було своє місто або город; там на майдані сходила ся громада, і такі сходили звали ся віче. Віче міркувало про громадські справи і як що ухвалити, то так і робить ся. Віче вибирало собі старшого, що звав ся князь. Князь уже і порядкував, слухаючи віча, і командував, як була війна. Хоч вічні спершу було не багато; все то був народ хліборобський, а вільного степу було без краю, не було за що дуже і сварити ся. Часом хіба не помирились плем'я з плем'ям, поєварились, то трохи й левоують. Через те народ наш у ті часи до війни не звик і воєнний не був. Більше привчали його до війни сусідні хазяцькі народці, бо вони нападали на наших людей, то треба було від них відбивати ся. Де-да-ті й князі заводили вже при собі повсякчасне військо: через те вони почали вбивати ся в більшу силу, тоді вже й віча не слухали.

Віра в них була така, що молились до сонця, до неба, до води, до землі, і тому подібного; над усім у них були боги: найстаріший Перун, підтак Дажбог, Стрибог та інші. Доводилось їм мати діло з сусіднім грецьким царством Візантією. Греки були християне, і відтак і до нас почала заходити християнська віра; серед нашої землі вже в дев'ятім віці були християне, а в десятім вихрестилась у християнство київська княгиня Ольга. Поширив же у нас християнство її онук, князь Володимир. Під його рукою було вже багато землі, а на ній чимало свого й чужого народу; князював Володимир від Києва аж геть на північ далеко; на заході мав Галичину (що тепер під